

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl JUDr. Miroslavou Fuksovou jako soudcem v právní věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Kužílkem
sídlem Blahoslavova 72/4, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: **PROFI CREDIT Czech a. s.**, IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Ervínem Perthenem, MBA
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. Zamítá se žaloba žalobce, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Radkem Lubinou, dne 12. 7. 2017, č. j. [redacted].
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení v částce 12.378 Kč, na účet JUDr. Ervína Perthena, AK Hradec Králové, Velké náměstí 135/19, a to do 3 dnů právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Odůvodnění:

1. Žalobce se svojí žalobou domáhal po žalovaném zrušení rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem Mgr. Radkem Lubinou dne 12. 7. 2017, pod č. j. [REDACTED], který byl žalobci doručen 19. 7. 2017, a dle kterého byl žalobce povinen zaplatit žalovanému částku 183.386 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu a nahradit náklady rozhodčího řízení mimo jiné s odůvodněním, že rozhodčí smlouva, kterou žalobce se žalovaným uzavřel je neplatná a rozhodce neměl pravomoc rozhodčí nález vydat, když dle obsahu rozhodčí smlouvy vyplývá, že výběr rozhodce je ponechán pouze na vůli jedné strany sporu, a to buď žalobce nebo žalovaného bez ohledu na to, že i když rozhodčí žalobu podává věřitel, může rozhodce vybrat dlužník. Dle předmětné rozhodčí smlouvy uzavřené dne 4. 12. 2016 se rozhodčí žaloba podává u jednoho z rozhodců vyjmenovaných v článku III. odst. 3 rozhodčí smlouvy a výběr rozhodců spočívá na žalující straně. Žalobce namítá, že ujednání o výběru rozhodce v rozhodčí smlouvě odporuje ustanovení § 7 rozhodčího zákona o určení rozhodců a také rovnosti stran. Poukázal na rozhodnutí nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3085/2014, 30 Cdo 2401/2014. Dále namítl, že rozhodce Mgr. Radek Lubina, který napadený nález vydal, není nezávislý a nestranný, jelikož o jeho nezávislosti a nestrannosti pochybuje od samého začátku, a proto vznesl námitku o podjatosti, kterou rozhodce zamítl. Dále žalobce namítl, že mu nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat. Žalobce požádal rozhodce o ústní projednání věci, ke kterému došlo dne 1. 12. 2016. K jednání byl žalobce předvolán. Jednání bylo odročeno na neurčito za účelem smírného jednání mezi účastníky. Z protokolu je zjevné, že rozhodce vyzval účastníky, aby do 30 dnů sdělili procesní návrhy, popřípadě zda mezi stranami došlo ke smírnému vyřízení sporu, případně požádali o prodloužení lhůty. Žalobce namítl, že ačkoliv 1. 12. 2016 se rozhodčí jednání nekonalo, bylo odročeno na neurčito, žalobce žádné další předvolání k jednání neobdržel, další jednání se nekonalo. Rozhodce vydal a doručil rozhodčí nález. Žalobce namítl, že rozhodce v rozporu s ustanovení § 118 a 119 o.s.ř. nepoučil žalobce o procesních právech a povinnostech. Dále namítl, že je třeba rozhodčí nález zrušit, neboť žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 4 zákona o rozhodčím řízení, když s dostatečným předstihem před uzavřením rozhodčí smlouvy neposkytl náležitě vysvětlení o následcích uzavření rozhodčí smlouvy.
2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil a uvedl, že s žalobou nesouhlasí, navrhuje zamítnutí. Mezi žalovaným, jakožto věřitelem a žalobcem jako dlužníkem, byla 4. 2. 2016 uzavřena smlouva o revolvingovém úvěru, vedle této smlouvy byla uzavřena i samostatná rozhodčí doložka. Dle rozhodčí smlouvy je Mgr. Radek Lubina jeden z možných rozhodců oprávněných k rozhodování majetkových sporů vzniklých mezi smluvními stranami ze smlouvy o úvěru. Žalovaný připomněl, že předmětem řízení není provádět meritorní přezkum rozhodčího nálezu a dále připomíná, že žaloba je datována 16. 10. 2017, novelizace ustanovení § 31 zákona o rozhodčím řízení výkonu rozhodčích nálezů byla provedena zákonem č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony. Připomněl, že novelou byla z ustanovení § 32 odst. 1 vypuštěna věta „Byl-li rozhodčí nález vydán ve sporu se spotřebitelskou smlouvou a návrh podal spotřebitel, soud vždy přezkoumá, zda nejsou důvody pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. a) až d), nebo h)“, není tak možno přezkoumávat rozhodčí nález nad rámec žalobního návrhu. Pokud jde o postup rozhodce v rozhodčím řízení, žalovaný poukázal na rozhodnutí nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 1616/2014 dále na rozhodnutí sp.zn. 33 Cdo 1354/2014. Dále poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu ČR II. ÚS 3413/2012, dle kterého jsou považovány rozhodčí doložky společnosti PROFI CREDIT Czech, a. s. s konkrétním výčtem rozhodců za platné, nikoliv v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Seznam rozhodců je jasně dopředu dán, je neměnný, stálý a otevřený. Nejedná rozhodce, který nebyl předem známý oběma stranám sporu. Rozhodčí smlouvy vyhovují i požadavkům uvedeným dle rozhodnutí velkého senátu občansko-právního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 31Cdo 1945/2010.
3. O žalobě žalobce rozhodl soud I. stupně v pořadí prvním rozsudkem č. j. 55 Cm 201/2017- 76

ze dne 25. dubna 2018 tak, že rozhodčí nález zrušil a dále uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

4. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze usnesením č. j. 2 Cmo 163/2018-117 ze dne 13. listopadu 2018, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení mimo jiné s odůvodněním, že odvolací soud shodně se soudem prvního stupně konstatuje, že není sporu o tom, že mezi žalobcem jako dlužníkem a žalovanou jako věřitelem byla 4. 2. 2016 uzavřena smlouva o revolvingovém úvěru a stejného dne mezi stranami i rozhodčí smlouva, kde v bodu II bylo ujednáno, že veškeré spory o nároky, které přímo nebo odvozeně vznikly, či v budoucnu vzniknou ze shora uvedeného návrhu smlouvy o revolvingovém úvěru, či v souvislosti s ním budou dle zákona č. 216/94 Sb. o rozhodčím řízení v platném znění rozhodovány v rozhodčím řízení podle výše uvedených pravidel rozhodčího řízení. Rozhodčí podle bodu III odst. 3.3 pro tyto účely jsou: JUDr. Eva Vaňková, Mgr. Marek Landsmann, JUDr. Martin Týle, JUDr. Jiří Kolařík, JUDr. Jan Fišer, Mgr. Tomáš Horký a Mgr. Radek Lubina. Na základě uvedených zjištění, která jsou správná a odpovídají obsahu listin, soud I. stupně přijal závěr o naplnění podstaty § 31 písm. d) zákona č. 216/94 Sb., tedy o důvodu zrušení rozhodčího nálezu. Podstatou závěru soudu I. stupně bylo konstatování, o absolutní neplatnosti rozhodčí smlouvy, když tato nevede k transparentnímu určení rozhodců. Odvolací soud tento závěr nesdílí. Rozhodčí smlouvu hodnotí jako platně uzavřenou, když tato obsahuje taxativní výčet 13 jmenovitě určených rozhodců, ze kterých je možné zvolit jednoho pro projednání a rozhodnutí věci, a to podle pravidel určených rozhodčí smlouvou. Rozhodčí smlouva nepřipouští možnost zvolit si osobu rozhodce, která není ve smlouvě jmenovitě uvedena. Takový výběr určení rozhodců je zcela v souladu s ustanovením § 7 zákona. Umožňuje transparentní výběr rozhodce, zachovává rovnost stran a nelze dojít k závěru, že výběr rozhodce je ponechán pouze na vůli jedné ze stran sporu. Vzniku takové situace zamezuje právě jmenovitý výčet rozhodců, se kterými smluvní strany souhlasily při uzavření rozhodčí smlouvy. Pokud žalobce argumentoval tím, že osobu rozhodce si může zvolit dlužník a v takovém případě, je z výběru rozhodce vyloučen věřitel, což odporuje rovnováze rozhodčí smlouvy, pak odvolací soud ani tento argument nemá za důvodný. Nejedná se o možnou nerovnováhu jako důsledek ponechání výběru rozhodce na vůli jedné stran sporu, ale o určení předem zvoleného rozhodce z okruhu rozhodců, se kterými oba účastníci souhlasili a to podle pravidel určených pro jeho ustanovení smlouvou. Pro uvedený závěr není podstatné, že rozhodčí smlouva je smlouvou formulářovou, a to právě pro konkrétní určení jmenovitě označených rozhodců. Z uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, ve kterém se soud bude dále zabývat dalšími důvody žalobce na zrušení rozhodčího nálezu dle podané žaloby.
5. Unesením č. j. 55 Cm 201/2017-155 ze dne 15. ledna 2020 vyzval soud účastníky, aby ve lhůtě sdělili soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání s tím, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, bude mít soud bez dalšího za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Na výzvu soudu sdělil zástupce žalobce, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Žalovaný se nevyjádřil. Soud měl tedy za to, že s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Soud proto ve věci rozhodl vyhlášením rozsudku bez nařízení ústního jednání soudu, kdy vycházel z listinných důkazů /§ 115 a) o.s.ř./.
6. V projednávané věci soud vycházel z právního názoru vyjádřeného odvolacím Vrchním soudem v Praze v usnesení č. j. 2 Cm 163/2018-117, kterým je soud I. stupně vázán, ve kterém odvolací soud konstatoval, že zde není důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. b) zákona č. 216/94 Sb. o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon). Odvolací Vrchní soud v Praze uzavřel, že rozhodčí smlouva, na základě které byl vydán napadený rozhodčí nález, je platně uzavřenou rozhodčí smlouvou.
7. V souladu s rozhodnutím odvolacího Vrchního soudu v Praze, soud dále zkoumal další důvody

uplatněné žalobcem pro zrušení rozhodčího nálezu.

8. V projednávané věci se žalobce domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. c), zákona (ve znění účinném ke dni podání žaloby dne 18. 10. 2017), dle kterého soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování nebo neměl způsobilost být rozhodcem s odůvodněním, že Mgr. Radek Lubina není nezávislý, nestranný, o jeho nezávislosti žalobce pochybuje od samého počátku. Dle názoru žalobce je rozhodce na věřiteli závislý, neboť vykonává pro žalovaného rozhodčí činnost čteného a dlouhodobého charakteru, kdy jen za období od července 2015 do září 2015 rozhodoval tento rozhodce pro žalovaného nejméně 15 sporů. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že zde není dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. c) zákona, neboť rozhodce Mgr. Radek Lubina, který napadený rozhodčí nález vydal, není nezávislý a nestranný. Pokud jde o opakovanost zápisu totožných jmen do rozhodčích smluv a namítanou případnou ekonomickou závislost rozhodce, poukazuje soud na rozhodnutí nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 1034/2018, dle kterého opakovanost zápisu totožných jmen do rozhodčích smluv zjevnou ekonomickou závislost nezakládá, a zejména – může ze své podstaty, tj. kdyby byla skutečně dána, představovat toliko dovolatelný indikátor (snad možného) předpokladu vyloučení rozhodce, jak jej ustavuje § 8 odst. 1 zákona, sama o sobě namítaná opakovanost bez dalšího neznamená, že by rozhodce nemohl, pakliže zároveň není tvrzen žádný jeho osobní vztah k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, věc projednat a rozhodnout. Možnou podjatost, tj. nedostatek objektivní nezávislosti nebo též objektivní nestrannosti, je nutné vždy chápat ve spojení s konkrétními okolnostmi v dané věci. V projednávané věci žalobce jako důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. c) zákona tvrdil pouhou ekonomickou závislost rozhodce vyplývající z toho, že Mgr. Radek Lubina rozhodoval pro žalovaného v celkem 15 rozhodčích řízeních. Z toho dovozoval i jeho možnou podjatost a vyloučení z rozhodování. Žalobce netvrdil žádný jiný důvod, ze kterého by bylo možné se domnívat, že rozhodce měl osobní vztah k dané věci, účastníkům rozhodčího řízení či k jejich zástupcům a nemohl tudíž věc projednat a rozhodnout, neboť je zde pochybnost o jeho objektivní nezávislosti.
9. Dále se žalobce domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. e) zákona (ve znění účinném ke dni podání žaloby žalobcem), dle kterého soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodcem projednat. Žalobce namítal, že požádal rozhodce o ústní projednání věci, které bylo odročeno z důvodu možného smírného vyřízení věci, žádné další jednání se nekonalo. Rozhodce vydal rozhodčí nález a v rozporu s ustanovením §§ 118 a 119 o.s.ř., žalobce jako stranu rozhodčího řízení řádně nepoučil o právech a povinnostech. Z listinných důkazů (předvolání k ústnímu jednání dne 1. 12. 2016, protokol ze dne 1. 12. 2016 o ústním jednání), vzal soud za prokázané, že k požadavku žalobce svolal rozhodce na den 1. 12. 2016 ústní jednání, které bylo odročeno na neurčito s důvodu možného smírného vyřízení věci. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že zde není dán důvod uvedený v § 31 písm. e) zákona, pro zrušení napadeného rozhodčího nálezu. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu ČR, např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR zp. zn. 23 Cdo 2570/2007, při posuzování otázky, zda v daném případě byla straně v rozhodčím řízení poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, musí soud zkoumat, zda v konkrétním rozhodčím řízení, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, byla straně rozhodčího řízení poskytnuta dostatečná možnost k uplatnění jejích procesních práv a rovněž zda se procesním postupem rozhodčího soudu jedna ze stran nedostala do nerovného postavení vůči druhé straně. Při rozhodování o zrušení rozhodčího nálezu není soud oprávněn přezkoumávat napadené rozhodnutí věcně, tedy z hlediska správnosti hodnocení provedených důkazů, ve správnosti skutkových zjištění a následného právního posouzení věci. Institut návrhu na zrušení rozhodčího nálezu nemůže sloužit jako opravný prostředek proti rozhodčímu nálezu. V projednávané věci soud po provedeném dokazování (spisem rozhodce Mgr. Landsmanna) dospěl k závěru, že žalobci jako straně rozhodčího řízení byla poskytnuta dostatečná možnost k uplatnění jeho

procesních práv. Žalobce jako strana rozhodčího řízení byl po podání rozhodčí žaloby vyzván k vyjádření, následně k jeho žádosti bylo svoláno ústní jednání a posléze mu poskytnuta další možnost, prodloužením lhůty k vyjádření, se k věci vyjádřit a označit důkazy. Skutečnost, že bylo (v souladu s rozhodčí smlouvou) rozhodcem rozhodnuto bez nařízení dalšího ústního jednání nelze považovat za důvod pro zrušení rozhodčího nálezu s poukazem na to, že žalobci jako straně rozhodčího řízení nebyla rozhodcem dána možnost věc před rozhodcem projednat. Způsob hodnocení důkazů a správnost skutkových zjištění není oprávněn soud v řízení o zrušení rozhodčího nálezu přezkoumávat.

10. Dále se žalobce domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. g) zákona, dle žalobce ve znění účinném k datu uzavření rozhodčí smlouvy, a to s odůvodněním, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 4 zákona, když mu s dostatečným předstihem před uzavřením rozhodčí smlouvy neposkytl náležité vysvětlení následků uzavření rozhodčí smlouvy a co pro něj uzavření rozhodčí smlouvy bude znamenat. Žalobce dále namítl, že žalovaný porušil ustanovení § 9 platného a účinného zákona o spotřebitelském úvěru a v rozporu se zákonem neposoudil schopnost žalobce revolvingový úvěr splácet. Dále žalobce poukázal na žalovaným požadované úroky, smluvní pokuty a výši RPSN, které jsou, dle jeho názoru, v rozporu s dobrými mravy. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že ani tento důvod pro zrušení rozhodčího nálezu není dán. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. g) zákona, ve znění účinném ke dni uzavření rozhodčí smlouvy. Dle ustanovení § 31 písm. g) zákona ve znění účinném ke dni uzavření rozhodčí smlouvy, „soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže rozhodce nebo stálý rozhodčí soud rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem“. Soud uzavírá, že pokud jde o tento důvod pro zrušení rozhodčího nálezu, je třeba důvod posuzovat dle znění zákona, respektive ustanovení § 31 písm. g) zákona, ve znění účinném ke dni podání žaloby, tedy ve znění „soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat obnovu řízení“. Soud v projednávané věci při posuzování toho, jaké znění § 31 písm. g) zákona je nutno v projednávané věci použít, vycházel z přechodných ustanovení uvedených v zákoně č. 258/2016 Sb., část 7, čl. IX, účinného od 1. 12. 2016 (žaloba žalobce byla podána dne 18. 10. 2017). Dle přechodných ustanovení novely zákona č. 258/2016 Sb., se platnost rozhodčí smlouvy posuzuje dle znění zákona účinného v době uzavření rozhodčí smlouvy a rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem účinnosti nabytí toho zákona, se projednají a rozhodnou dle dosavadních předpisů. Vzhledem k tomu, že přechodná ustanovení nehovoří o žalobách na zrušení rozhodčích nálezů, tato řízení se vedou dle znění zákona účinného v době podání žaloby, tudíž projednávané věci dle znění zákona účinného od 1. 12. 2016. Z výše uvedených důvodů má soud za to, že důvod uplatněný žalobcem dle ustanovení § 31 písm. g) zákona, ve znění účinném ke dni uzavření rozhodčí doložky, nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodčího nálezu, neboť tento důvod zákon, který je třeba na projednávanou věc použít, neobsahoval.
11. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu žalobce zamítl, neboť neshledal žádný důvod uplatněný žalobcem pro zrušení napadeného rozhodčího nálezu.
12. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl ve věci plný úspěch, má dle ustanovení § 142 odst. 1 věta první o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení v částce 12.378 Kč, tj. za právní zastoupení 3 úkony právní služby 1.500 Kč (převzetí zastoupení, sepis odvolání, 2x), 3x 300 Kč režijní paušál, 8 půlhodin po 100 Kč- náhrada za promeškaný čas - vše dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. - advokátní tarif, hotové výdaje, jízdné k ústnímu jednání odvolacího soudu 1.549,99 Kč, celkem 7.750 Kč+ 1.628 Kč- 21 % DPH z přiznaných náhrad, 3.000 Kč soudní poplatek za odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Pardubice 6. května 2020

JUDr. Miroslava Fuksová v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].